

Bryssel den 24 november 2020
(OR. en)

13083/1/20
REV 1

LIMITE

COSI 218	CATS 92
ENFOPOL 316	DROIPEN 103
ENFOCUSTOM 131	COPEN 331
IXIM 124	COPS 407
CT 107	HYBRID 37
CRIMORG 110	DISINFO 39
CYBER 241	DIGIT 128
CORDROGUE 70	JAI 1001

NOT

från: Ordförandeskapet

till: Delegationerna

Föreg. dok. nr: 12862/20

Ärende: Rådets slutsatser om inre säkerhet och det europeiska polispartnerskapet

För delegationerna bifogas rådets slutsatser om inre säkerhet och det europeiska polispartnerskapet.

RÅDETS SLUTSATSER

om inre säkerhet och det europeiska polispartnerskapet

RÅDET

1. ERINRAR OM den förnyade strategin för inre säkerhet (2015–2020) och BYGGER VIDARE på resultaten av den, VÄLKOMNAR kommissionens meddelande *Strategi för EU:s säkerhetsunion*¹ med specifika åtgärder som syftar till att ta itu med strategiska prioriteringar i både den digitala och den fysiska världen och i den interna och externa dimensionen på ett integrerat sätt för perioden 2021–2025, samtidigt som man bygger vidare på rådets tidigare arbete², och UNDERSTRYKER vikten av rapporter om säkerhetsunionen som ett verktyg för att övervaka framsteg och bedöma brister och framväxande hot,
2. PÅPEKAR att betydande framsteg har gjorts i samarbetet om EU:s inre säkerhet under de senaste årtiondena och att principen om tillgång till information för utbyte av uppgifter som redan fastställts i Haagprogrammet, förbättring av lagstiftningen och verktygen för informationsutbyte samt fastställande av en gemensam standard för uppgiftsskydd har varit viktiga steg för att främja samarbetet mellan europeiska brottsbekämpande myndigheter,
3. VÄLKOMNAR ordförandeskapstrions (DE-PT-SI) program och samordning när det gäller nya initiativ som stärker den inre säkerheten och som är kopplade till EU:s nya strategi för säkerhetsunionen,
4. ERINRAR OM att den föregående ordförandeskapstrion gjorde väsentliga framsteg i diskussionen om framtiden för EU:s politik för inre säkerhet, med tonvikt på behovet av att konsolidera resurserna, utbyta erfarenheter och sakkunskap och förbättra samordningen av polisarbetet i hela Europeiska unionen för att möta föränderliga säkerhetsutmaningar och utnyttja den tekniska utvecklingens potential,

¹ 10010/20.

² Den framtida riktningen för EU:s inre säkerhet – resultatet av diskussionerna – Rapport från ordförandeskapet, 14297/19.

5. är MEDVETET OM de senaste diskussionerna i RIF-rådet³ som ger nya impulser till utvecklingen av ett europeiskt polispartnerskap i syfte att stärka det befintliga samarbetet,
6. INSTÄMMER särskilt i att i ett förstärkt europeiskt partnerskap för inre säkerhet bör information som är nödvändig för att brottsbekämpande tjänstemän ska kunna utföra sina uppgifter göras tillgänglig för alla sådana tjänstemän i varje medlemsstat, från vilken annan medlemsstat det vara må, i enlighet med tillämplig lagstiftning,
7. UPPREPAR principen om tillgång till information och BEKRÄFTAR att även om den gemensamma europeiska ramen för uppgiftsskydd och olika rättsliga och tekniska instrument redan har gjort det lättare att koppla samman befintlig information finns det alltså utrymme för förbättringar,
8. INSTÄMMER i att ett förstärkt europeiskt partnerskap för inre säkerhet kräver en kontinuerlig förbättring av informationshanteringen och en optimering av användningen av befintliga instrument och avtal för informationsutbyte,
9. UNDERSTRYKER, när det gäller förbättrad inre säkerhet, att tekniska framsteg och digital omvandling kräver lämpliga nya lösningar och strategier för säkerhetsmyndigheterna,
10. UNDERSTRYKER behovet av att även fortsättningsvis säkerställa full respekt för de grundläggande rättigheterna och rättsstatsprincipen i alla åtgärder som rör dessa slutsatser, både online och offline,
11. ERKÄNNER betydelsen av medlemsstaternas exklusiva ansvar när det gäller den nationella säkerheten, i enlighet med artikel 4.2 i EU-fördraget,
12. FÖRDÖMER de avskyvärda terroristattentat som nyligen genomfördes i Österrike, Tyskland och Frankrike; attentaten var ett angrepp på de europeiska värdena, de grundläggande rättigheterna och ytterst på vårt sätt att leva; vårt europeiska partnerskap för inre säkerhet kommer att säkerställa ett effektivt operativt samarbete och gränsöverskridande utredningsarbete, även när det gäller att förebygga och bekämpa våldsbejakande extremism och terrorism, oavsett ursprung.

³ WK 10468/2020.

I. Delmål för inrättandet av ett effektivt europeiskt partnerskap för inre säkerhet (2020–2025)

RÅDET beaktar denna bakgrund och

13. UPPREPAR följande politiska prioriteringar för de kommande åren och BETONAR särskilt att dessa delmål bör uppnås genom gemensamma åtgärder av parlamentet, kommissionen, medlemsstaterna och relevanta RIF-myndigheter från och med nu och fram till 2025 i syfte att stödja ett välfungerande område med frihet, säkerhet och rättvisa och upprätta ett effektivt europeiskt partnerskap för inre säkerhet:

- Information som är nödvändig för att brottsbekämpande tjänstemän ska kunna utföra sina uppgifter bör göras tillgänglig för alla sådana tjänstemän i varje medlemsstat, från vilken annan medlemsstat det vara må, i enlighet med tillämplig lagstiftning.
- EU och medlemsstaterna har infört tekniska lösningar som gör det möjligt för brottsbekämpande myndigheter att kommunicera med varandra på ett säkert och konfidentiellt sätt.
- Fullt utnyttjande av instrumenten för EU-omfattande varningar om brottsliga handlingar är gängse praxis, t.ex. registreringar i Schengens informationssystem av personer eller föremål.
- Vår gemensamma ram för dataskydd och ett stort antal rättsliga och tekniska instrument gör det möjligt för oss att bättre koppla samman den information som vi redan har. EU:s informationsarkitektur följer i allt högre grad principen om tillgänglighet. Prümramen ses över och uppdateras när så är lämpligt.
- Ett modernt och uppgraderat regelverk om gränsöverskridande polissamarbete inrättas för att exempelvis ge tillräckliga befogenheter vad avser gränsöverskridande övervakning och förföljande över gränserna.
- De brottsbekämpande myndigheterna kan använda artificiell intelligens i sitt dagliga arbete, om tydliga skyddsåtgärder vidtas.
- Medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter och Europol är utrustade för att arbeta intensivare och utbyta information med tredjeländer.

- Brottsbekämpande organ kan samarbeta med offentliga och privata partner världen över, om en tydlig ram för skyddsåtgärder föreligger, och i synnerhet få tillgång till den information som krävs för att bekämpa grov brottslighet och våldsbejakande extremism och terrorism som utnyttjar internet.

II. Det fortsatta arbetet

1. Förstärkning av samarbetet mellan europeiska brottsbekämpande myndigheter

14. KONSTATERAR att den europeiska dimensionen av det brottsbekämpande samarbetet behöver stärkas; rent generellt krävs större medvetenhet om de europeiska partnernas informationsbehov i de dagliga arbetsrutinerna; när det finns en nationell registrering bör EU-omfattande registreringar i Schengens informationssystem (SIS) bli en standardpraxis i enlighet med den tillämpliga rättsliga ramen,
15. UNDERSTRYKER att Covid-19-pandemin har visat betydelsen av säkra kommunikationskanaler; rådet uppmanar därför medlemsstaterna, EU:s RIF-myndigheter och kommissionen att parallellt med att de bygger vidare på redan befintliga mekanismer och nätverk (t.ex. Siena) vidareutveckla tekniska lösningar för säker och konfidentiell kommunikation mellan EU:s brottsbekämpande myndigheter,
16. FRAMHÅLLER att EU:s RIF-myndigheter, t.ex. Europol, Frontex, eu-LISA, Eurojust och Cepol, är hörnstenar i den europeiska säkerhetsarkitekturen och UPPREPAR därför att det är absolut nödvändigt att tillhandahålla lämplig finansiering och personal till dessa myndigheter; dessutom är internationella organisationer och organ, t.ex. Interpol, viktiga partner för EU:s säkerhet,
17. UNDERSTRYKER Europols centrala roll och framtida inriktning, i enlighet med rådets resolution om Europols framtid av den 9 november 2020⁴,

⁴ 12463/20.

18. ERINRAR OM att genomförandet av den nya Frontexförordningen i allmänhet och utplaceringen av Frontex permanenta kår är avgörande för vidareutvecklingen av det brottsbekämpande samarbetet inom det europeiska säkerhetslandskapet och UPPMANAR därför Frontex och medlemsstaterna att uppfylla sin rättsligt bindande andel,
19. UPPMANAR medlemsstaterna att fullt ut utnyttja de befintliga instrumenten för informationsutbyte, t.ex. SIS, Europol och Interpols databaser, och att undanröja hinder för ett effektivt genomförande av dem,
20. UPPMANAR alla medlemsstater att utnyttja de befintliga instrumenten till sin fulla potential och att främja utbytet av relevant information av högsta möjliga kvalitet; medlemsstaterna måste tillsammans med de ansvariga EU-byråerna, främst eu-LISA, Europol och Frontex, snabbt genomföra den antagna rättsliga ramen för den reviderade RIF-informationsarkitekturen för att uppnå interoperabilitet mellan EU:s informationssystem för gränser, migration och säkerhet,
21. BEGÄR att kommissionen lägger fram ett lagstiftningsförslag om vidareutveckling av Prümramen; en eventuell utvidgning till/införande av andra informationskategorier, t.ex. det europeiska polisregistersystemet (Epris), skulle kunna övervägas i detta sammanhang,
22. HÄNVISAR till slutsatserna om förbättrat gränsöverskridande brottsbekämpningssamarbete i bilaga 1 och PÅPEKAR vikten av att upprätta ett effektivare brottsbekämpande samarbete mellan medlemsstaterna och deras respektive organ, särskilt i gränsöverskridande områden,
23. BETONAR behovet av att vidta alla nödvändiga åtgärder för att ytterligare stärka det operativa gränsöverskridande samarbetet genom ett effektivt genomförande av befintliga instrument och att vid behov stärka, konsolidera och förenkla de rättsliga grunderna för att hålla Europeiska unionen säker, och FRAMHÅLLER värdet av och framgången med det lokala, regionala och bi- eller trilaterala brottsbekämpningssamarbetet,

2. Utforma framtiden och hålla jämna steg med den tekniska utvecklingen

24. KONSTATERAR att den digitala omvandlingen och användningen av ny teknik, särskilt artificiell intelligens (AI), har en djupgående inverkan på alla delar av människors liv och stärker vår förmåga att skydda de gemensamma värdena i våra samhällen; brottsbekämpande myndigheters användning av AI kan potentiellt underlätta och förbättra tillhandahållandet av säkerhet och förebyggande, utredning och lagföring av brott i hela EU; digitala verktyg kan underlätta insamlingen av bevis genom bättre strukturering av dataset och information, urskilja mönster, upptäcka kopplingar, identifiera offer och förövare samt platsen för brottet, automatisera och påskynda hanteringen av standardiserade och enhetliga uppgifter och bidra till att analysera trender, risker och hot i syfte att förhindra brottslig verksamhet och därigenom öka brottsbekämpningens snabbhet och effektivitet; samtidigt kommer användningen av dessa verktyg att minska kostnaderna och kan begränsa de negativa psykologiska konsekvenser som stressande material, t.ex. bilder av sexuella övergrepp eller hatbrott, kan ha för brottsbekämpande personal,
25. BETONAR att användningen av AI sannolikt kommer att bidra till att nya, tidigare okända mönster och tillvägagångssätt identifieras, särskilt när det gäller terrorism, it-brottslighet, sexuella övergrepp mot barn, människohandel, narkotikarelaterad brottslighet och ekonomisk brottslighet; därför bör brottsbekämpande myndigheter i medlemsstaterna använda AI för att förbättra det förebyggande arbetet och underlätta utredningar samt för att skydda offren för sådana brott,
26. BEKRÄFTAR att utformningen, utvecklingen, användningen och utvärderingen av AI för inre säkerhet måste vägledas av och anpassas till de grundläggande rättigheterna och dataskyddet; när det gäller AI som används av brottsbekämpande myndigheter uppstår särskilda krav relaterade till de grundläggande rättigheterna vad avser utveckling och villkor för införande; i den mån dessa system ska användas behövs lämpliga skyddsåtgärder för att säkerställa en ansvarsfull, trovärdig, allmänintressesorienterad och människocentrerad utveckling och användning av AI-tillämpningar inom den brottsbekämpande sektorn; användarna måste på ett adekvat sätt förstå hur AI-verktygen har utvecklats och hur de fungerar, de måste kunna förklara och visa resultaten och ha tydlig kunskap om deras inverkan på enskilda personer, minoriteter och samhället som helhet,

27. BETONAR att tillgången till omfattande dataset av hög kvalitet bidrar till att utveckla AI-baserade verktyg för inre säkerhet i överensstämmelse med de grundläggande rättigheterna, skyddsåtgärder och dataskyddsregler; detta är avgörande för att garantera opartiska och förklarbara resultat, som alltid bör vara föremål för mänsklig tillsyn under hela AI-livscykeln, och resultatet måste underställas ett mänskligt beslut,
28. BETONAR att det är särskilt nödvändigt att brottsbekämpande myndigheter får omfattande utbildning för att kunna dra nytta av fördelarna med att använda digital teknik, inklusive artificiell intelligens,
29. UPPMANAR Europol att samla och dela med sig av de erfarenheter och bedömningar som samlats in av brottsbekämpande myndigheter i medlemsstaterna, så att utbyte av relevant praxis underlättas,
30. UPPMANAR kommissionen att undanröja rättsliga hinder för att dela och samla data medlemsstaterna emellan för innovationsändamål, särskilt för att utbilda, testa och validera algoritmer, och UNDERSTRYKER den roll som i detta sammanhang spelas av EU:s innovationsknutpunkt för inre säkerhet vid Europol,
31. UPPMANAR kommissionen att främja skapandet av en AI-talangpool och underlätta utvecklingen av utbildningsmöjligheter i digital kompetens och digitala färdigheter för brottsbekämpande myndigheter, t.ex. genom finansiering av riktad Cepol-utbildning,
32. KONSTATERAR att hybridhot berör nästan alla politikområden och går utöver de traditionella delarna av säkerhetspolitiken; därför är det nödvändigt med en övergripande samordning mellan EU-institutionerna och medlemsstaterna och en proaktiv strategi för att motverka hybridhot,

33. UPPREPAR behovet av att säkerställa laglig tillgång till data och bevis i elektronisk kommunikation och digitala system för brottsbekämpande och rättsliga ändamål i enlighet med strategin för säkerhetsunionen, något som påpekats av Europeiska rådet⁵, och UNDERSTRYKER att det oberoende av dagens tekniska miljö är avgörande att bevara de brottsbekämpande och rättsliga myndigheternas förmåga att utöva sina befogenheter, både online och offline, i enlighet med vad som föreskrivs och bemyndigas i lag,
34. UNDERSTRYKER att kryptering stärker förtroendet för digitaliseringen och bör främjas och utvecklas; kryptering är ett sätt att skydda regeringarnas, industrins och samhällets integritet och digitala säkerhet; samtidigt, och i enlighet med de grundläggande rättigheterna och friheterna, måste de brottsbekämpande och rättsliga myndigheternas förmåga att utöva sina lagliga befogenheter, både online och offline, och skydda våra samhällen och medborgare säkerställas; såsom anges i rådets resolution om kryptering⁶ måste alla åtgärder som vidtas omfatta en noggrann avvägning mellan dessa intressen; tekniska och operativa lösningar som är förankrade i ett regelverk som bygger på principerna om laglighet, nödvändighet och proportionalitet bör utvecklas i nära samråd med tjänsteleverantörer, andra berörda aktörer och samtliga relevanta behöriga myndigheter, även om det inte bör finnas någon fastställd universell teknisk lösning för att ge tillgång till krypterade uppgifter,
35. ERINRAR OM behovet av en balanserad ram för lagring av uppgifter, som på ett effektivt sätt ger tillgång till den information som behövs för att bekämpa grov brottslighet, samtidigt som de grundläggande rättigheterna och friheterna respekteras fullt ut, och som möjliggör ett snabbt antagande av lagstiftning om gränsöverskridande tillgång till elektroniska bevis,

⁵ EUCO 13/20, 1–2 oktober 2020.

⁶ 13084/1/20 REV 1.

3. Globala utmaningar och internationellt samarbete på säkerhetsområdet

36. BEKRÄFTAR vikten av kopplingen mellan inre och yttre säkerhet och den roll som spelas av externa aktörer och RIF-aktörer, inbegripet relevanta RIF-myndigheter, i detta sammanhang,
37. UNDERSTRYKER behovet av att på brottsbekämpningsområdet fördjupa samarbetet och informationsutbytet med tredjeländer, med iakttagande av lämpliga skyddsåtgärder, eftersom ett sådant samarbete är nära kopplat till unionens bredare säkerhetsintressen,
38. FRAMHÅLLER behovet av att ytterligare främja EU:s säkerhets- och gränsförvaltningspartnerskap i form av mer operativt samarbete mellan Frontex och tredjeländer och STÖDER medlemsstaternas bi- och multilaterala initiativ för att förbättra den operativa samordningen med tredjeländer,
39. ERINRAR OM att befintliga statusavtal måste anpassas till den nya Frontexförordningen; statusavtal under behandling, särskilt med partnerna på västra Balkan, bör undertecknas och träda i kraft så snart som möjligt; förstärkningen av det operativa samarbetet på området inre säkerhet med andra tredjeländer, oavsett om de gränsar till EU eller inte, bör bedömas av kommissionen i nära samarbete med alla berörda aktörer,
40. FRAMHÅLLER att europeiska brottsbekämpande organ är en integrerad del av det internationella samfundet och måste kunna samarbeta närmare med viktiga partner från tredjeländer,
41. KONSTATERAR att ett effektivt informationsutbyte med tredjeländer och tredje parter behövs för att maximera EU:s inre säkerhet, samtidigt som nödvändiga skyddsåtgärder säkerställs,
42. UNDERSTRYKER behovet av en mer ändamålsenlig och effektiv samordning av åtgärder som vidtas av EU:s institutioner, organ och relevanta aktörer som är engagerade i tredjeländer genom gemensamma åtgärder på området säkerhetsanalys, pilotprojekt och därmed sammanhängande verksamhet,

43. BETONAR vikten av att vidareutveckla samarbetet mellan RIF-aktörer och GSFP-insatser, i enlighet med vad som anges i den civila GSFP-pakten, och EFTERLYSER ENTRÄGET framsteg i genomförandet av de så kallade minikoncept som definierar detta samarbete och därigenom skapa ett mervärde för tredjeländerna och för Europeiska unionen och dess medlemsstater,

4. Kamp mot gränsöverskridande organiserad brottslighet

44. ERINRAR OM att organiserad brottslighet orsakar enorma ekonomiska och personliga skador; eftersom brottsorganisationer i allt högre grad verkar över gränserna är det mycket viktigt att maximera det operativa samarbetet, använda tillgängliga EU-informationssystem och utbyta information mellan EU, tredjeländer och internationella partner, NOTERAR kommissionens avsikt att lägga fram ett meddelande om en EU-agenda för att bekämpa organiserad brottslighet (2021–2025),

45. UNDERSTRYKER att EU:s policycykel avseende organiserad och grov internationell brottslighet/Empact erbjuder myndigheterna en kriminalunderrättelsestyrd metod för att gemensamt ta itu med de grövsta brottshoten som påverkar EU; EU:s policycykel/Empact kommer även fortsättningsvis att vara det centrala instrumentet i kampen mot grov internationell brottslighet och organiserad brottslighet; den omfattande digitaliseringen av förfarandena i EU:s policycykel/Empact har stor potential, särskilt när det gäller utvecklingen av en gemensam plattform för Empacts intressenter (Empact Exchange & Report (XR)),

46. UNDERSTRYKER behovet av att stärka insatserna mot miljöbrott, med utgångspunkt i resultaten av prioriteringen Envicrime inom Empact (2018–2021) och mot bakgrund av resultatet av den åttonde omgången av ömsesidiga utvärderingar⁷,

47. NOTERAR den oroande utvecklingen på narkotikamarknaderna i EU under de senaste åren; situationen kännetecknas av en hög tillgång på olika typer av narkotika, allt större beslag, ökad användning av våld och hot samt enorma vinster; narkotikamarknaderna och de därmed sammanhängande brottsorganisationerna har under lång tid visat sig vara mycket motståndskraftiga – även under den globala covid-19-pandemin,

⁷ 14065/19.

48. FRAMHÅLLER behovet av en förstärkning av EU:s narkotikastrategi 2021–2025 för att ge hållbara svar på denna utveckling, EU:s nya narkotikastrategi bör fortsätta att följa en balanserad, evidensbaserad, integrerad och sektorsövergripande strategi för att ta itu med alla aspekter av narkotikafenomenet på nationell nivå, EU-nivå och internationell nivå; i detta sammanhang betonas den roll som spelas av Europeiska centrumet för kontroll av narkotika och narkotikamissbruk (ECNN) och Europol,
49. ERINRAR OM att covid-19-pandemin också belyser vikten av att bekämpa förfalskade läkemedel och förfalskad skyddsutrustning och den fara som dessa innebär,
50. VÄLKOMNAR kommissionens strategi för en effektivare bekämpning av sexuella övergrepp mot barn, både på och utanför internet, UNDERSTRYKER att förebyggande och bekämpning av sexuella övergrepp mot barn och sexuellt utnyttjande av barn, särskilt med tanke på brottslighetens ökade onlinedimension under covid-19-pandemin, är en gemensam utmaning som kräver en gemensam, samordnad och flerpartspräglad strategi på europeisk och global nivå,
51. UPPMANAR medlemsstaterna att genomföra alla delar av strategin, BEKRÄFTAR, i linje med rådets slutsatser av den 8 oktober 2019 om bekämpande av sexuella övergrepp mot barn, EU:s och medlemsstaternas åtagande att skydda barns grundläggande rättigheter och brottsoffers rättigheter och bekämpa sexuella övergrepp mot barn och sexuellt utnyttjande av barn oavsett var barnen befinner sig eller vilket medborgarskap de har,
52. UNDERSTRYKER att kampen mot olaglig handel med skjutvapen alltjämt är högprioriterad och VÄLKOMNAR EU:s handlingsplan mot olaglig handel med skjutvapen 2020–2025; det bör noteras att framsteg på senare tid har gjorts på detta område, inbegripet det arbete som utförts inom ramen för Empacts skjutvapeninitiativ och handlingsplanen om olaglig handel med skjutvapen mellan EU och sydöstra Europa för perioden 2015–2019; kampen mot olaglig handel med skjutvapen förutsätter ett förbättrat gränsöverskridande informationsutbyte, t.ex. genom att Schengens informationssystem (SIS) systematiskt förses med information om förlorade och stulna vapen,

53. ERINRAR OM sina slutsatser av den 5 juni 2020 om förstärkt samarbete med partner på västra Balkan, där kommissionen uppmanades att integrera den färdplan⁸ som antogs vid toppmötet för västra Balkan i London den 10 juli 2018 i EU:s nya handlingsplan om olaglig handel med skjutvapen och VÄLKOMNAR att dess mål är förenliga med de insatser som görs inom unionen och FN för att bekämpa olaglig handel med handeldvapen och lätta vapen och ammunition till dessa,
54. UPPMANAR medlemsstaterna att tillsammans med partnerna på västra Balkan fortsätta genomförandet av färdplanen så som den integrerats i EU:s handlingsplan om olaglig handel med skjutvapen 2020–2025 och i enlighet med relevanta rådsbeslut; detta inbegriper beprövade förfaranden och ett framgångsrikt samarbete med Sydösteuropeiska centrumet för kontroll av handeldvapen och lätta vapen (Seesac),
55. UPPMANAR kommissionen att tillsammans med den höga representanten sammankalla en styrkommitté bestående av centrala genomförandepartner och givare i syfte att säkerställa en strategisk global samordning av givare;
56. på grund av olika rättsliga ramar och behov bör den systematiska insamlingen av data om brottslighet och straffrättskipning anpassas till sakförhållandena i varje medlemsstat, UPPMANAR kommissionen att mer ingående diskutera det nationella genomförandet av de nya centrala resultatindikatorerna vad avser handlingsplanen om skjutvapen,
57. UNDERSTRYKER att det för att på ett effektivt sätt kunna bekämpa grov brottslighet också krävs ett gemensamt åtagande att stärka våra insatser när det gäller att beslagta och förverka tillgångar som härrör från brott, och att EU-lagstiftningens effektivitet i detta avseende bör utvärderas,

⁸ Färdplan för en hållbar lösning på olagligt innehav och missbruk av samt olaglig handel med handeldvapen och lätta vapen och ammunition till dessa på västra Balkan senast 2024.

58. UNDERSTRYKER vikten av att bekämpa människohandel och smuggling av migranter och VÄLKOMNAR därför kommissionens avsikt att utveckla en ny EU-strategi för utrotande av människohandel och att se över EU:s nuvarande handlingsplan mot smuggling av migranter inom ramen för strategin för säkerhetsunionen; strategin mot människohandel bör omfatta alla former av utnyttjande, särskilt åtgärder för att förebygga och bekämpa människohandel för arbetskraftsexploatering eller sexuell exploatering, samt identifiering och skydd av och stöd till offer; kampen mot handel med barn bör även fortsättningsvis vara en prioritering i strategin; strategin bör innehålla en analys av den aktuella tekniska utvecklingen och dess effekter på människohandeln, förbättrad insamling och utvärdering av data inom ramen för befintliga mekanismer samt ett närmare samarbete med Europarådet och Expertgruppen för åtgärder mot människohandel (Greta),

5. Förebygga och bekämpa terrorism och våldsbejakande extremism

59. ERINRAR OM att mycket har uppnåtts under de senaste åren för att stärka EU:s samarbete i kampen mot våldsbejakande extremism och terrorism; terroristhotet mot Europeiska unionen och dess medlemsstater är dock alltså stort, vilket också framgår av den senaste tidens attentat i Österrike, Frankrike och Tyskland; detta hot härrör från alla typer av våldsamt extremism, inbegripet religiös och politiskt motiverad våldsbejakande extremism, och riktar sig mot våra fria och öppna samhällen,

60. UPPMANAR ENTRÄGET till ett snabbt antagande av förslaget till förordning om förhindrande av spridning av terrorisminnehåll online och UPPMANAR alla parter att förhandla i en anda av kompromissvilja för att upprätthålla en hög ambitionsnivå i detta avseende,

61. BETONAR vikten av att bekämpa hat, våldsbejakande extremism och terrorism på internet, särskilt inom ramen för Europols verksamhet inom EU-enheten för anmälningar av innehåll på internet (EU IRU);
62. UNDERSTRYKER, i medvetenhet om Europas historiska ansvar för att skydda de grundläggande rättigheterna och säkerheten för sina judiska medborgare och gemenskaper, vikten av kampen mot antisemitism som en övergripande fråga (med hänvisning till rådets förklaring om integrering av kampen mot antisemitism i alla politikområden)⁹ och BETONAR att säkerheten fortfarande är ett stort problem för judiska medborgare och gemenskaper, UPPMANAR medlemsstaterna att fokusera på de judiska institutionernas säkerhet, i nära samarbete med judiska gemenskaper, och att underlätta utbyte av bästa praxis och gränsöverskridande samarbete på detta område,
63. UTTRYCKER SINA FARHÅGOR över våldsamma extremistgrupper inom alla ideologier som försöker använda covid-19-pandemin för sina egna syften, agitera och rekrytera både på och utanför internet, FÖRDÖMER alla försök att undergräva den sociala sammanhållningen och främja våld och UNDERSTRYKER att alla ansträngningar måste göras med ett samhälleligt helhetsgrepp i syfte att förhindra ytterligare radikaliseringsprogram och motverka alla former av våldsbejakande extremism och terrorism, FÖRDÖMER alla former av rasism, främlingsfientlighet och andra former av intolerans,
64. UPPMANAR därför Europol att fortsätta att övervaka utvecklingen i detta avseende och stödja medlemsstaternas insatser för att motverka våldsbejakande extremism och terrorism som utgår från eller förstärks av pandemin,
65. UPPMANAR medlemsstaterna att fortsätta att öka sina insatser för att förhindra en radikaliseringsprogram som leder till våldsbejakande extremism online och offline, särskilt genom att utvidga sina förebyggande program och avradikaliseringsprogram till att omfatta alla berörda områden där detta ännu inte är fallet,
66. UNDERSTRYKER att särskild uppmärksamhet i detta avseende även fortsättningsvis bör ägnas återvändande personer från konfliktområden samt fängelser och frigivna fångar,

⁹ 12893/20.

67. UPPMANAR medlemsstaterna att ägna särskild uppmärksamhet åt personer som av medlemsstaterna bedöms utgöra ett terroristhot eller ett våldsamt extremistiskt hot och UNDERSTRYKER att det i ett Europa utan inre gränser måste säkerställas att information delas på ett tillförlitligt och snabbt sätt när sådana personer reser eller ansluter sig till enskilda personer eller nätverk i andra medlemsstater, inom ramen för de befintliga nationella och europeiska regelverken,
68. BETONAR att det utöver den särskilda kategorin utländska terroriststridande hittills inte föreligger några gemensamma standarder eller kriterier som fastställer vilka av dessa personer som bör föras in i europeiska databaser och informationssystem; det finns visserligen en rättslig ram vad avser den information som kan föras in i dessa databaser, men detta garanterar ännu inte att åtminstone de personer som av medlemsstaterna bedöms utgöra ett allvarligt hot i fråga om terrorism eller våldsamt extremism kan påträffas där, ANSER DET VARA AV VIKT att personer som av enskilda medlemsstater bedöms utgöra ett allvarligt hot i fråga om terrorism eller våldsamt extremism därför i princip ska föras in i relevanta europeiska databaser och informationssystem, såvida inte rättsliga eller operativa överväganden kräver något annat, FRAMHÅLLER i detta sammanhang respekten för de grundläggande rättigheterna och ett lämpligt skydd av personuppgifter,
69. VÄLKOMNAR att den ansvariga arbetsgruppen i nuläget behandlar behovet av informationsutbyte om personer som bedöms utgöra ett hot i fråga om terrorism eller våldsamt extremism, VÄLKOMNAR i detta avseende det fortsatta arbetet med att få till stånd en gemensam förståelse av vilka personer som bedöms av de enskilda medlemsstaterna som personer som betraktas som ett hot i fråga om terrorism eller våldsamt extremism utan att det påverkar de olika nationella lagstiftningarna i detta avseende, och UPPMANAR medlemsstaterna att med stöd av kommissionen och Europol inleda en fortsatt strategisk dialog i denna fråga,
70. BETONAR att den ökande våldsbejakande extremismen utgör ett hot mot säkerheten i Europa, NOTERAR att sociala medier stärker spridningen av våldsbejakande extremistisk ideologi och bidrar till radikaliserings, våldsbejakande extremism får en alltmer omfattande internationell dimension och de internationella och gränsöverskridande kopplingarna mellan våldsbejakande extremistgrupper via internet måste åtgärdas,

71. UPPMANAR medlemsstaterna att fortsätta att utveckla och utbyta god praxis för att stärka förebyggandet, upptäckten och hanteringen av våldsbejakande extremism och terrorism och ta itu med spridningen av våldsbejakande extremistiskt innehåll online och offline, bland annat genom samarbete med viktiga tredjeländer.
-

RÅDETS SLUTSATSER
OM FÖRBÄTTRAT GRÄNSÖVERSKRIDANDE BROTTSBEKÄMPNINGSSAMARBETE

EUROPEISKA UNIONENS RÅD,

1. SOM ERKÄNNER den grundläggande betydelsen av att ytterligare förbättra det gränsöverskridande brottsbekämpningssamarbetet för att främja det gemensamma målet att stärka området med frihet, säkerhet och rättvisa, eftersom framväxande hot lyfter fram behovet av ytterligare synergier och närmare samarbete på alla nivåer i syfte att säkerställa ett effektivt och samordnat svar från behöriga myndigheter,

2. SOM BEAKTAR konventionen om tillämpning av Schengenavtalet, rådets beslut 2008/615/RIF av den 23 juni 2008 om ett fördjupat gränsöverskridande samarbete, särskilt för bekämpning av terrorism och gränsöverskridande brottslighet, rådets beslut 2008/616/RIF av den 23 juni 2008 om genomförande av beslut 2008/615/RIF och rådets beslut 2008/617/RIF av den 23 juni 2008 om förbättrat samarbete i krissituationer mellan Europeiska unionens medlemsstaters särskilda insatsgrupper (Prümbeslutet) samt andra EU-lagstiftningsinstrument för brottsbekämpning och olika fördrag om bilateralt och multilateralt polissamarbete mellan medlemsstaterna,

3. SOM BEKRÄFTAR de strategiska prioriteringar och vägledande principer för gränsöverskridande brottsbekämpningssamarbete som ingår i EU:s strategiska agenda 2019–2024 om förbättrat samarbete och informationsutbyte för att bekämpa terrorism och gränsöverskridande brottslighet¹⁰, strategin för EU:s säkerhetsunion¹¹, rådets slutsatser om utarbetande av en förnyad strategi för inre säkerhet i Europeiska unionen¹² och Europaparlamentets resolution av den 17 december 2014 om att förnya strategin för inre säkerhet i EU¹³, som återspeglar en gemensam agenda för rådet, kommissionen och Europaparlamentet, samt rådets slutsatser om vissa aspekter av europeiskt förebyggande polisarbete av den 6 juni 2019¹⁴,
4. SOM NOTERAR icke-bindande rådsdokument såsom god praxis (Schengenkatalogen¹⁵) och riktlinjer (riktlinjer för en gemensam kontaktpunkt¹⁶, bästa praxis vid centrumen för polis- och tullsamarbete¹⁷, handböcker om utbyte av information mellan brottsbekämpande myndigheter¹⁸ och om gränsöverskridande insatser¹⁹) samt resultaten av Schengenutvärderingarna,
5. SOM NOTERAR kommissionens meddelande om den nya strategin för EU:s säkerhetsunion 2021–2025²⁰, där det betonas att ”samarbetet [dock] skulle [...] kunna öka genom rationalisering och uppgradering av de tillgängliga instrumenten” och att ”kommissionen kommer att undersöka hur en kod för polissamarbete kan stödja detta”, och den inledande konsekvensbedömningen av initiativet till en EU-kod för polissamarbete, som offentliggjordes av kommissionen den 28 september 2020²¹,

¹⁰ EUCO 9/19.

¹¹ COM(2020) 605 final.

¹² 15670/14.

¹³ 2014/2918.

¹⁴ 10062/19.

¹⁵ 15785/3/10.

¹⁶ 10492/14.

¹⁷ PCCC: centrum för polis- och tullsamarbete (9105/11).

¹⁸ 6727/18.

¹⁹ 10505/09.

²⁰ COM(2020) 605 final, s. 22.

²¹ Ref. Ares(2020)5077685.

6. SOM BETONAR relevansen av och det underliggande mervärdet i EU:s policycykel/Empact²², något som också framhålls i strategin för EU:s säkerhetsunion 2021–2025, som involverar medlemsstaternas behöriga brottsbekämpande myndigheter och EU:s institutioner och byråer och som förbättrar det gränsöverskridande samarbetet i kampen mot organiserad och grov internationell brottslighet,
7. SOM ERKÄNNER Europols viktiga roll i egenskap av EU:s nav för information om brott, när det gäller att stödja medlemsstaterna och deras behöriga myndigheter i insatser och utredningar och främja samarbete,
8. SOM BEAKTAR Frontex bidrag till skyddet av unionens inre säkerhet genom dess effektiva genomförande av integrerade gränsförvaltningsåtgärder vid EU:s yttre gränser, inbegripet kampen mot gränsöverskridande brottslighet och terrorism vid EU:s yttre gränser,
9. SOM KONSTATERAR betydelsen av medlemsstaternas fulla ansvar för den nationella säkerheten, i enlighet med artikel 4.2 i EU-fördraget, och deras verksamhet på detta område, och SOM LOVORDAR de framsteg som medlemsstaterna hittills har gjort när det gäller att kontinuerligt förbättra det operativa samarbetet mellan brottsbekämpande myndigheter,
10. SOM BETONAR att alla våra åtgärder är helt förenliga med de grundläggande rättigheterna och friheterna och SOM ERINRAR OM vikten av att tillämpa subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna,
11. UNDERSTRYKER att gränsöverskridande brottsbekämpningssamarbete bygger på principen om nationell suveränitet och att medlemsstaterna därför har exklusiv befogenhet att bedriva brottsbekämpningsverksamhet inom sina nationella territorier,

²² Rådets slutsatser enligt 7704/17.

12. BETONAR att EU:s område med frihet, säkerhet och rättvisa förutsätter ett effektivt och lagenligt brottsbekämpningssamarbete, grundat på ömsesidigt förtroende, när det gäller att hantera gränsöverskridande och organiserad brottslighet, våldsbejakande extremism, terrorism och olaglig migration,
13. FRAMHÅLLER att covid-19-pandemin och det gemensamma målet att förhindra spridning av infektioner har understrukt behovet av ett närmare gränsöverskridande samarbete, även vid brottsbekämpning längs de gemensamma inre gränserna,
14. UNDERSTRYKER att framväxten av nya kriminella företeelser och utvecklingen av tekniska verktyg som är tillgängliga för både brottsbekämpande myndigheter och lagöverträdare kräver en utvärdering av behovet av att anpassa mekanismerna för brottsbekämpande samarbete,
15. ANSER att den mångfacetterade ramen för brottsbekämpande samarbete utgör en grund för en adekvat kombination av samordnade lösningar på gemensamma utmaningar, med olika samarbetsformer anpassade till särskilda behov,
16. FRAMHÅLLER att det gränsöverskridande samarbetet vid behov måste anpassas bättre till målen för EU:s policycykel avseende organiserad och grov internationell brottslighet,
17. ERINRAR om att förbättringar av de nuvarande instrumenten på lämpligt sätt bör skapa balans mellan konsoliderade EU-bestämmelser och möjliggöra skräddarsydda, småskaliga samarbetsformer som återspeglar regionala och lokala förhållanden och tar hänsyn till skillnader i rättssystem och regionala och lokala operativa och organisatoriska krav, samtidigt som de grundläggande rättigheterna respekteras och subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna beaktas,
18. BETONAR att förbättringar av de instrument som redan finns tillgängliga är att föredra framför att skapa nya samarbetsformer och ERINRAR DÄRFÖR OM behovet av ett konsekvent och effektivt genomförande av befintliga instrument,

19. NOTERAR allt större skillnader mellan konventionen om tillämpning av Schengenavtalet och Prümbesluten å ena sidan, och den dynamiskt framväxande praxis som bygger på bi-, tri- och multilaterala fördrag och de praktiska kraven i dagens brottsbekämpningsarbete å andra sidan, vilket i vissa fall leder till osäkerhet om de befintliga samarbetsformernas tillämplighet och omfattning,
20. ÄR MEDVETET OM den grundläggande betydelsen av att göra det möjligt för (...) tjänstemän inom brottsbekämpningen att agera effektivt i det gränsöverskridande samarbetet, särskilt genom att de respektive polisstyrkorna förses med ömsesidigt överenskomna och välavvägda befogenheter i vissa väldefinierade omständigheter, samtidigt som de grundläggande rättigheterna respekteras och principen om nationell suveränitet respekteras, särskilt värdstatens ledande och beslutande roll,
21. LOVORDAR genomslaget för centrumen för polis- och tullsamarbete och/eller de gemensamma kontaktpunkterna, som har utvecklats till bästa praxis och som underlättar och påskyndar samarbetet inom brottsbekämpning, särskilt när det gäller informationsutbyte, och UPPMUNTRAR en ytterligare förstärkning av centrumen för polis- och tullsamarbete i linje med regionala behov, till exempel genom att främja en utbredd och systematisk användning av nätapplikationen för säkert informationsutbyte (Siena),
22. FRAMHÅLLER behovet av att utvärdera de rättsliga kraven på instrumenten för gränsöverskridande samarbete i syfte att möjliggöra sådan verksamhet som gränsöverskridande övervakning och förföljande över gränserna och därmed tillgodose behoven i dagens brottsbekämpningsarbete,
23. UNDERSTRYKER den roll som spelas av gemensamma polispatruller, enheter och kontor, gemensamma insatspunkter, gemensamma insatsdagar och gemensamma utredningar, eftersom dessa effektivt förbättrar upprätthållandet av allmän ordning, brottsförebyggandet och kampen mot brottslighet, särskilt i gränsregioner, ökar medborgarnas egen känsla av säkerhet och möjliggör samarbete mellan brottsbekämpande myndigheter från olika medlemsstater för att möjliggöra regelbundna samfunktioner och därigenom skapa en grund för ömsesidigt förtroende,

24. UNDERSTRYKER samtidigt behovet av att respektera och ge full verkan åt medborgarnas rättigheter och friheter enligt den befintliga rättsliga ramen och stadgan om de grundläggande rättigheterna, och erkänner att allmänhetens förtroende för brottsbekämpande myndigheter är avgörande för att upprätthålla medborgarnas egen känsla av säkerhet,
25. FRAMHÅLLER betydelsen av fortlöpande samverkan och adekvat informationsutbyte samt kontinuerlig gemensam fortbildning, arbete i gemensamma expertgrupper, seminarier, workshoppar och utbytesprogram på olika nivåer, särskilt med stöd av Europeiska unionens byrå för utbildning av tjänstemän inom brottsbekämpning (Cepol), i syfte att uppnå en gemensam förståelse för europeisk brottsbekämpning,

och UPPMANAR därför MEDLEMSSTATERNA

26. att vidta alla nödvändiga åtgärder för att ytterligare stärka det operativa gränsöverskridande brottsbekämpningssamarbetet genom ett effektivt genomförande av befintliga instrument och, när så är lämpligt och nödvändigt, genom konsolidering, förenkling och utvidgning av de rättsliga grunderna, bland annat genom följande:

Gemensamma patruller, enheter, kontor och insatspunkter: att ytterligare öka användningen av dessa instrument och säkerställa deras effektivitet och kostnadseffektivitet, när det gäller gemensamma patruller till exempel på grundval av 1:1-modellen (en polistjänsteman från varje berörd medlemsstat), beroende på uppgiften,

- att i detta sammanhang klargöra och – när så är lämpligt, i enlighet med regionala behov och principen om nationell suveränitet, befintliga rättssystem och värdstatens avgörande roll – under vissa klart definierade omständigheter utvidga tilldelningen av ömsesidigt överenskomna och välavvägda verkställande befogenheter till utländska tjänstemän som är verksamma utanför hemlandets territorium när de fullgör sina uppgifter,
- att öka användningen av gränsöverskridande och gemensamma utredningar och att förenkla förfarandena för inrättande av gemensamma utredningsgrupper, till exempel och i första hand genom praktiska verktyg, inbegripet en utvärdering av huruvida det är nödvändigt att uppdatera befintliga avtalsmallar och stärka arbetet i nätverket för gemensamma utredningsgrupper och att involvera experter från gemensamma utredningsgrupper i en snabb förhandling om avtal om gemensamma utredningsgrupper.

Gränsöverskridande övervakning: att klargöra och överväga att förenkla de rättsliga kraven för att genomföra sådan övervakning, samtidigt som man upprätthåller principen om nationell suveränitet, de befintliga normerna för skydd av de grundläggande rättigheterna, befintliga rättssystem i medlemsstaterna och värdstatens avgörande roll; att utvärdera en standardisering av de åtgärder som kan komma att godkännas och de tekniska verktyg som kan sättas in, t.ex. drönare och lokaliseringsutrustning; och att förbättra godkännandeförfarandena, bland annat genom en omdefinierad distinktion mellan brådskande och icke-brådskande övervakning och vid behov förlängning av den befintliga tidsfristen för att erhålla tillstånd för brådskande övervakning; samt att – när så är nödvändigt och proportionellt och under strikta villkor och utan att det påverkar befintliga instrument, inbegripet, i förekommande fall, avtal om ömsesidig rättslig hjälp – överväga att tillåta att övervakningen inleds på ett annat lands territorium innan den fortsätter i de involverade tjänstemännens eget hemland.

Förföljande över gränserna: att – med upprätthållande av principen om nationell suveränitet, de befintliga normerna för skydd av de grundläggande rättigheterna, de befintliga rättssystemen i medlemsstaterna och värdstatens avgörande roll – klargöra de rättsliga villkoren för förföljande över gränserna²³, anpassa de rättsliga kraven till rättstillämparnas behov genom att eventuellt bredda både utrymmet för förföljande över gränserna och befogenheterna för tjänstemän som är verksamma över gränserna, bland annat genom att förbättra utbytet av lokaliseringssuppgifter, möjliggöra förföljande över gränserna när en person försöker undgå brottsbekämpningsförfaranden och tillåta förföljande över gränserna på land, i luften, till sjöss och på vattenvägar.

Gemensamma kontaktpunkter (SPOC) och/eller centrum för polis- och tullsamarbete (PCCC): att vid behov på olika tekniska och operativa sätt stärka de befintliga centrumen för polis- och tullsamarbete och/eller de gemensamma kontaktpunkterna och/eller deras behörighetsområden (...) och (...) främja strukturer av detta slag.

Gemensam operativ planering och gemensamma övningar: att öka insatserna för att främja användningen av gränsöverskridande samarbete, särskilt i situationer med stora sammankomster, katastrofer och allvarliga olyckor.

²³ T.ex. gemensam definition av ”gripa” och ”anhålla” – se artikel 41 i Schengenkonventionen.

Särskilda insatsgrupper: att ytterligare stärka det gränsöverskridande samarbetet mellan sådana strukturer i EU:s medlemsstater och associerade länder, inbegripet deras befogenheter och ett klargörande av ansvarsfrågan i samband med gränsöverskridande åtgärder på grundval av rådets beslut 2008/617/RIF av den 23 juni 2008; att ytterligare stödja inrättandet av gemensamma utbildningscentrum/kompetenscentrum; att anpassa de rättsliga kraven i syfte att möjliggöra gränsöverskridande transport och transitering av särskilda insatsgruppers sprängämnen, ammunition och stridsmateriel i samband med gemensam utbildning och gemensamma insatser; att stödja pooling och gemensamt utnyttjande av specifik materiel i de medlemsstater som vill använda sig av denna möjlighet; att svara på begäranden om tekniskt stöd från andra medlemsstater; och att stärka rollen för Atlasnätverket vid Europol som en gemensam kontaktpunkt för särskilda insatsgrupper, t.ex. när det gäller administration och samordning av Atlasnätverkets verksamhet.

Polis- och tullsamarbete: att säkerställa ett nära samarbete och ett riktat informationsutbyte där så är juridiskt möjligt, särskilt inom ramen för EU:s policycykel/Empact och i gränsregioner,

27. att snabbt förbättra metoderna för regelbundet eller tillfälligt informationsutbyte och direkt kommunikation, inbegripet gemensamma strukturer, t.ex. intranätplattformar, driftkontrollsystem eller radiokommunikationsnät,
28. att nära samarbeta, samordna och kommunicera i kristider, t.ex. som under covid-19-pandemin, på operativ och strategisk nivå, särskilt med grannländernas brottsbekämpande myndigheter, exempelvis genom att använda etablerade eller tillfälliga strukturer,
29. att öka medvetenheten bland brottsbekämpande myndigheter om befintliga verktyg och öka deras beredskap att samarbeta över gränserna, med fullt utnyttjande av tillgängliga informationskällor, t.ex. den nyligen uppdaterade handboken om gränsöverskridande insatser och dess nationella faktablad,

30. att säkerställa mer lättillgänglig information, t.ex. genom att införa webbappar som informerar enskilda tjänstemän inom brottsbekämpningen om de tillämpliga reglerna för gränsöverskridande åtgärder i vissa områden, helst kompatibla med EU:s informationskanaler, och genom ökad användning av standardiserade formulär,
31. att ytterligare stärka strukturerna för både regelbundna och tillfälliga utbyten, inbegripet fysiska och säkra virtuella möten, kommittéarbete, workshoppar och utbytesprogram, samt gemensamma utbildningar och seminarier för att förbättra de praktiska färdigheterna för operativt samarbete, inbegripet språkkunskaper och juridiska kunskaper,
32. att fortsätta utbytet och genomförandet av bästa praxis som ett värdefullt verktyg för förbättrat samarbete,
33. att fortsätta utveckla en gemensam europeisk kultur för brottsbekämpande myndigheter och, beroende på den operativa och pedagogiska efterlevnaden, (gradvis) inrätta en nationell mekanism för erkännande av kunskaper som förvärvats i andra medlemsstater, eller till och med en gemensam standard som leder till europeisk certifiering,

UPPMANAR KOMMISSIONEN

34. att som ett första steg och tillsammans med medlemsstaterna göra en heltäckande bedömning av de slutsatser som kommissionen drar av utvärderingar och andra informationsresurser om gränsöverskridande brottsbekämpningssamarbete,
35. att vid bedömningen av alternativen vad gäller ett förslag till en europeisk kod för polissamarbete och med upprätthållande av principen om nationell suveränitet, de befintliga normerna för skydd av de grundläggande rättigheterna, de befintliga rättssystemen i medlemsstaterna och värdstatens avgörande roll, vederbörligen beakta medlemsstaternas lokala, regionala, bi- och multilaterala brottsbekämpningssamarbetes värde och framgång, särskilt i regioner med gemensamma inre gränser, och EU-lagstiftningens mervärde med tanke på subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna,

36. att överväga att konsolidera EU:s rättsliga ram för att ytterligare stärka det gränsöverskridande brottsbekämpningssamarbetet och samtidigt garantera dataskydd och grundläggande rättigheter, ta itu med de nuvarande operativa behoven, särskilt se över bestämmelserna i avdelning III kapitel 1 (polisiärt samarbete) i Schengenkonventionen, rådets rambeslut 2006/960/RIF och rådets beslut 2008/615/RIF, 2008/616/RIF (Prümbeslutet) och 2008/617/RIF²⁴, framför allt när det gäller förföljande över gränserna och gränsöverskridande övervakning, som bör fungera fullt ut i hela Europa, samtidigt som man respekterar medlemsstaternas möjlighet att utarbeta de närmare bestämmelserna för ett sådant samarbete och planera för ett ännu närmare bilateralt samarbete, såsom nämns ovan,
37. att – med upprätthållande av principen om nationell suveränitet, de befintliga normerna för skydd av de grundläggande rättigheterna, de befintliga rättssystemen i medlemsstaterna och värdstatens avgörande roll – bedöma huruvida det är nödvändigt att anpassa den rättsliga ramen eller de gemensamma riktlinjerna för samarbete i krissituationer, t.ex. pandemiska kriser, och i relation till ny teknik som påverkar det gränsöverskridande brottsbekämpningssamarbetet,
38. att öka stödet till förbättrade regionala samarbetsformer (strukturer), t.ex. centrumen för polis- och tullsamarbete, gemensamma polisstationer och gemensamma fortbildningstillfällen, och samtidigt säkerställa ett effektivt samarbete med de gemensamma kontaktpunkterna;
39. att bidra till ett stärkt brottsbekämpande samarbete genom stöd till utvecklingen av ett smidigt och snabbt informationsutbyte, vidareutveckling av relevanta strukturer och plattformar, gemensam fortbildning och gemensamma övningar, seminarier och workshoppar, minskning av tekniska och språkliga hinder, utarbetande av uppdaterade handböcker och arbetskataloger som anger tillämpliga nationella krav, kompetenser och förfaranden samt intensifierad juridisk utbildning,

²⁴ Samt andra instrument för brottsbekämpningssamarbete/rättsligt samarbete, i förekommande fall.

UPPMANAR EUROPOL

40. att fortsätta stödja medlemsstaterna i deras ansträngningar att förse Europol med information av hög kvalitet och att ytterligare öka spridningen av Siena bland sina nationella behöriga myndigheter,
41. att tillsammans med andra berörda parter och relevanta expertgrupper undersöka möjligheterna att främja mobila lösningar (eller att koppla samman befintliga lösningar) i syfte att möjliggöra snabb och säker kommunikation mellan tjänstemän och utredare på fältet,

UPPMANAR CEPOL

42. att fortsätta bistå medlemsstaterna med utbildning av tjänstemän inom brottsbekämpning i syfte att förbättra tjänstemännens kapacitet, särskilt vad avser juridiska kunskaper, när det gäller gränsöverskridande samarbete inom brottsbekämpning,

UPPMANAR FRONTEX

43. att inom ramen för sitt mandat stödja brottsbekämpande myndigheter i EU:s medlemsstater och Schengenassocierade länder i förvaltningen av de yttre gränserna i syfte att säkerställa en hög säkerhetsnivå för alla EU-medborgare.